

Gün Ardına Baktı

– AhmetİDRİSOĞLU · 28 Ocak 2011

Safariden dönüyordu avlar, korku yuvalarında ürkek bakan gözlere karşı; titrek gagalarda –düştü, düşecek- birkaç çekirge. Bir gecelik vuslata gebemiydi, yoksa üç kaşık çorbaya umut mu, tüten bacalar? Gün ardına baktı. Kuzu sesleri dincek az sonra yıldızlardan; yorgun, lâkin susmayacak çarkı zorbanın. Kesik dillerdeki ah, geçilen ırzdaki nefret örf mü, ayet mi, gelenek mi ne? Zulmet yine bu gece, gün ardına baktı. Sisli doruklarda kızıl, kara düşmekte ak denen günahsız. Kaç feryat, yakarış duymaz mısın, sen koymuştun teraziyi hani? Senin ne önün, ne sonun belli; bense bir çizikte sıkışmış an. Senin kadar sabırlı değilim, bağışla. Üç yüz altmış beş taş, on dört milyar kez çeviren çarkın bir kez baha ötecek az sonra baykuşu; pençelerinde inleyecek, can çekişen serçe kuşu. Kaç kova su dökülür bilmem kaç milyar bedene, kaç milyon cenin umutla yürüyecek serüvene? Kaç milyon baş düşecek, kaç milyar yaş? Kaç milyon kızın kalbinde savaş? Işığını yitiren ormanın gizeminde dolaşacak silüetler, karabasan düşler gibi mutlu olacak, karaçalı dikenlerine sığınabilenler. Avcı, yine kral kalacak. Sen bakma onun Ece olan adına, o bile yalvaracak. Günün susuz yapraklarına inecek çiğ damlaları, cırcır böceğine bir yudum doyum olacak. Ateş böceği yol gösterecek -kalmışsa- bir parça sevdaya, yoksa gece kuşunun torbası yolda. Yeni bir tan/a yelken açıştı sanki şu gurup vakti. Gün ardına baktı.

28.Ocak.2011 11.10

Ahmet İDRİSOĞLU